

ЗЕЦ И МЕДВЕДИЦА

Ко то ноћу оштри зубе?

НАПИСАО
ЏУЛИЈАН ГОФ

ИЛУСТРОВАО
ЏИМ ФИЛД

Превела
Ирина Маркић

■ Laguna ■

Наслов оригинала
Julian Gough and Jim Field
RABBIT & BEAR – A BITE IN THE NIGHT

Text copyright © Julian Gough 2019
Illustrations copyright © Jim Field 2019
First published in Great Britain in 2019
By Hodder Children's Books
The rights of Julian Gough and Jim Field to be identified as the Author and
Illustrator of the Work have been asserted by them in accordance with the
Copyright, Designs and Patents Act 1988.

All rights reserved. Apart from any use permitted under UK copyright law, this
publication may only be reproduced, stored or transmitted, in any form, or by
any means with prior permission in writing from the publishers or in the case of
reprographic production in accordance with the terms of licences issued by the
Copyright Licensing Agency and may not be otherwise circulated in any form
of binding or cover other than that in which it is published and without a similar
condition being imposed on the subsequent purchaser.

All characters in this publication are fictitious and any resemblance to real
persons, living or dead, is purely coincidental.

Translation copyright © 2024 за српско издање, ЛАГУНА

За Тонија,
мог пријатеља ког познајем још од пете године.
То је најталентованији илустратор
и градитељ леџо коцкица.

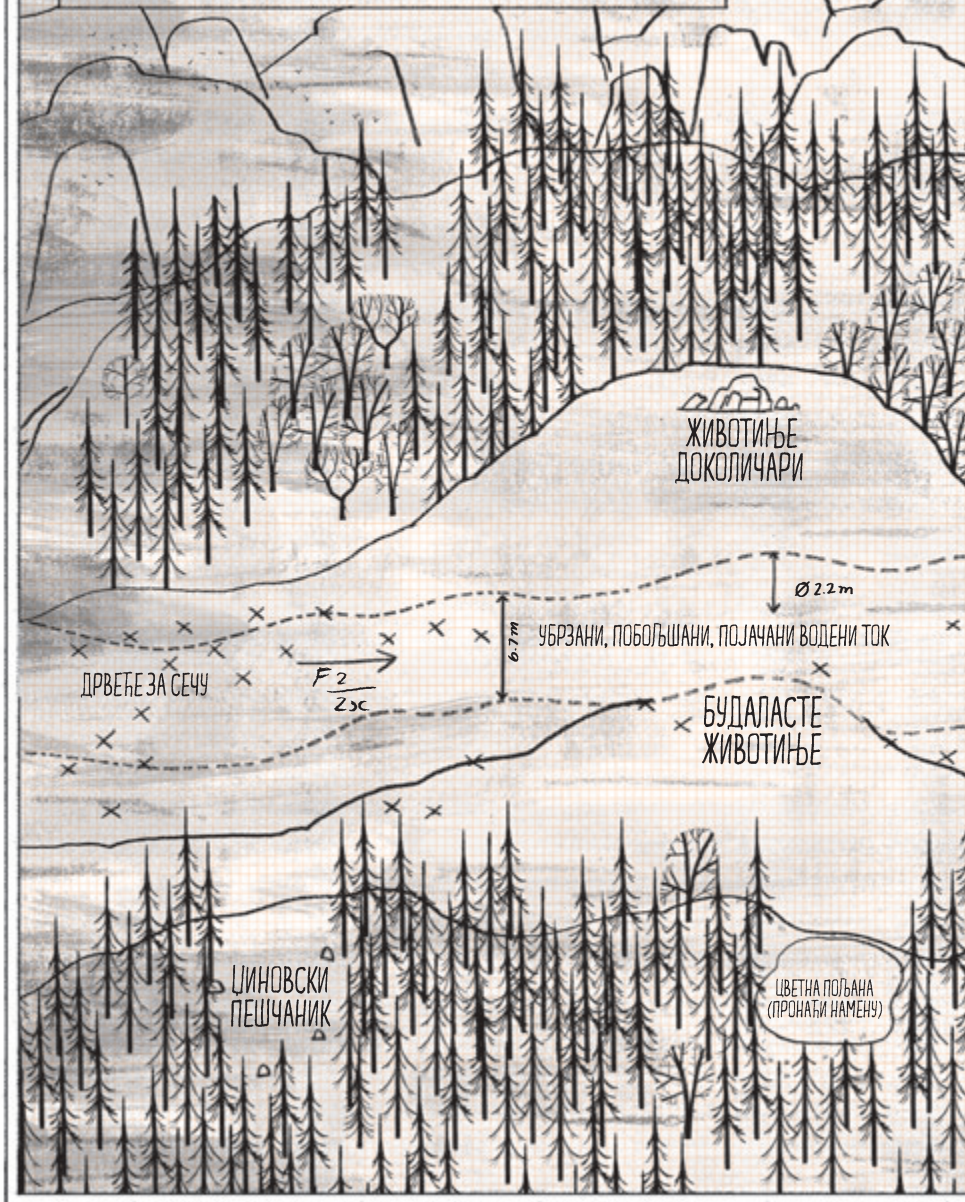
Ц. Ф.

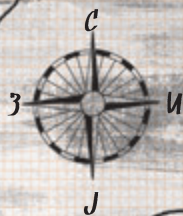
Најлепша ствар коју сам добио од живота јесте диван отац
(нема свако ту привилегију).
Ова књига је посвећена њему, Ричарду Гофу.
Он је нажалост одрастао без правог оца,
па је у животу био самоук. У сваком случају
– све што је хтео, постигао је
(а у слободно време је погасио много пожара
и спасао бројне животе).
Волим те, тата.
Хвала ти на свему.

Ц. Г.

НАЦРТ ЗА ПРОЈЕКАТ „МОЈ БРЛОГ“ УСПЕШНОГ КАСТОРА КАНАДЕНСИСА
УБРЗАЊЕ, ПОБОЉШАЊЕ, ПОЈАЧАЊЕ

ГРОМОВИТЕ ПЛАНИНЕ

СЛАП
ДИВЉИХ
ТУПСОНА

ВУЧЈА ШУМА

БРАНА

Ø 4.5m

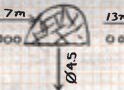
ЈОШ СТАБАЛА ЗА СЕЧУ

$$F = \frac{ax^2 + bx + c}{4ac + y^2}$$

$$\vec{F}_2 = \frac{200^2}{\sin}$$

МОЈ БРЛОГ

КАМЕНЧИНЕ
КОЈЕ САМО
СМЕТАЈУ

Ø 5.6m

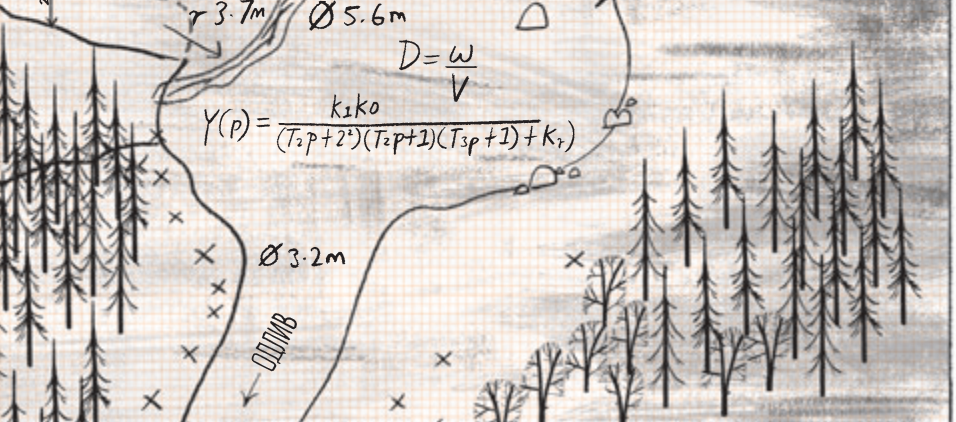
$$D = \frac{\omega}{V}$$

$$Y(p) = \frac{k_1 k_0}{(T_2 p + 2)(T_2 p + 1)(T_3 p + 1) + k_1}$$

r 2.5m

Ø 3.2m

ОДЛИВ

Зец је панично улетео у
Медведичину пећину.

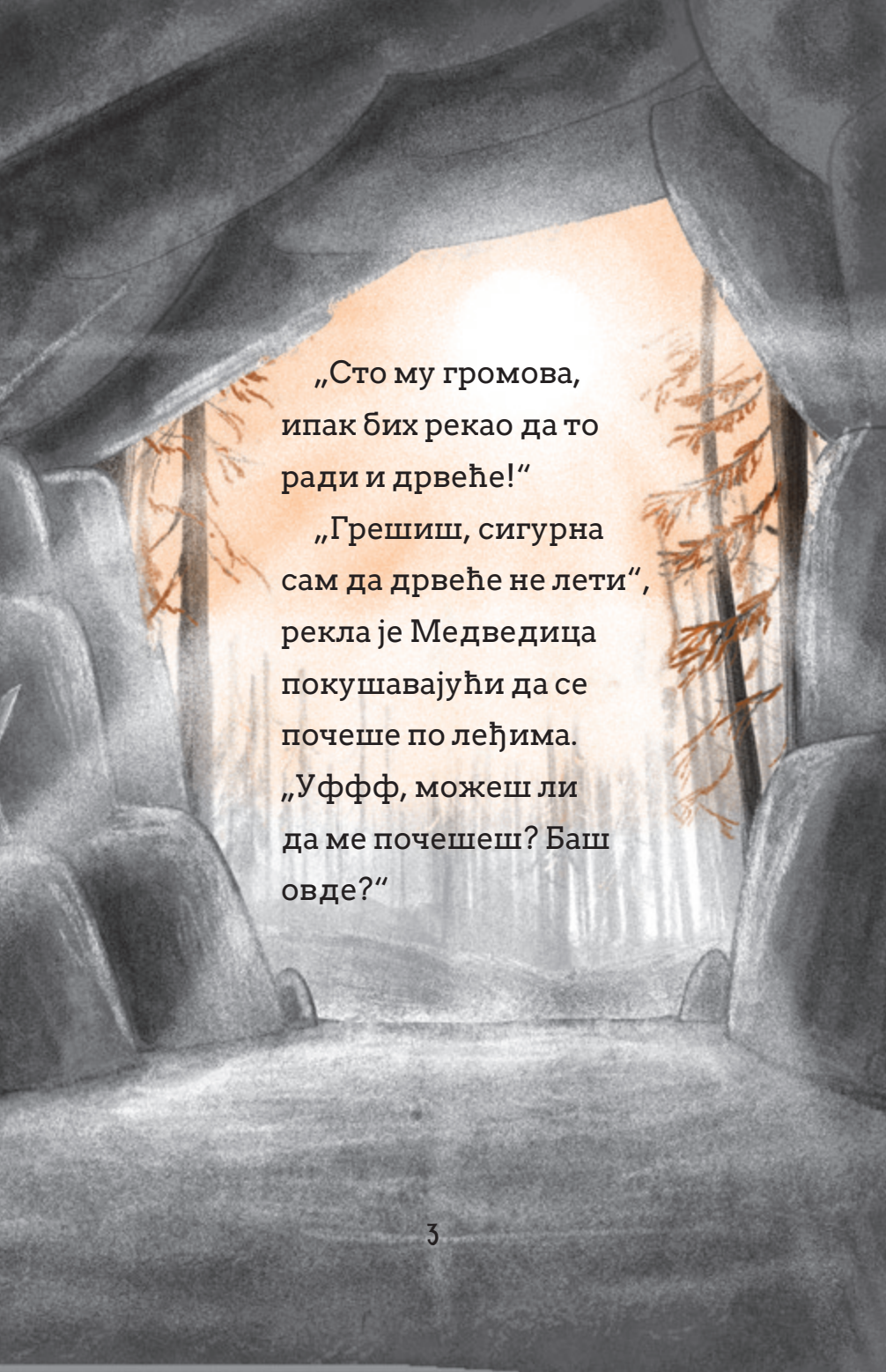
„Медведице, куд нам оде дрвеће,
одселило се некуд?“, упитао је Зец.

„Зашто би се дрвеће селило?“,
зевајући га упита Медведица.

„Побркао си – птице су те које се
зими селе на југ.“

„Сто му громава,
ипак бих рекао да то
ради и дрвеће!“

„Грешиш, сигурна
сам да дрвеће не лети“,
рекла је Медведица
покушавајући да се
почеше по леђима.
„Уффф, можеш ли
да ме почешеш? Баш
овде?“

„Могу! Је л' те овде сврби?“, Зец је поскочио највише што је могао.

„Мало јаче то.“

„Ама није уопште лако, види кроз колико крзно треба да се пробијем...“

„То је тачно. Можда боље да се сама почешем о своје стабло“, помирљиво ће Медведица. Медведици је већ лакнуло и од саме помисли на кору стабла.

„Кад смо већ код тога...“, рече Зец.
Док је Зец говорио, Медведица је већ
грабила напред ка потоку и није могла
да се начуди.

„Где за име света...“, збуњено ће
Медведица.

„Па то ти кажем...“,
додаде Зец.

„Ма куд је нестало
моје омиљено дрво за
драпање?“

„Отишло на југ, у
топлије крајеве?“,
пробао је Зец.

Медведица
погледа увис.

„Не...“

Зец је застао, укочио
се па упро прстом на
место где се некад
налазило стабло.

Медведица је била запањена.

Тамо где је некад било дрво, сад је стајао само њањ, и то сасвим оїлоган. Назирали су се џиновски отисци зуба.

Зец се већ тресао од страха. „Ко... ко би тако нешто могао да уради? Да ПОЈЕДЕ једно ДРВО?“

„Нико не зна! Тај неко мора да је много огладнео!“, одговорила је Медведица.

„Кад смо већ код јела, чекају ме моје боровнице за доручак.“

„ТИ БАШ НИШТА НЕ МАРИШ ШТО НЕМА ДРВЕТА!“, урлао је Зец.

„Нема па нема, ништа ти ту не можеш“,
рекла је Медведица, „А јести треба!
Доручак чека!“

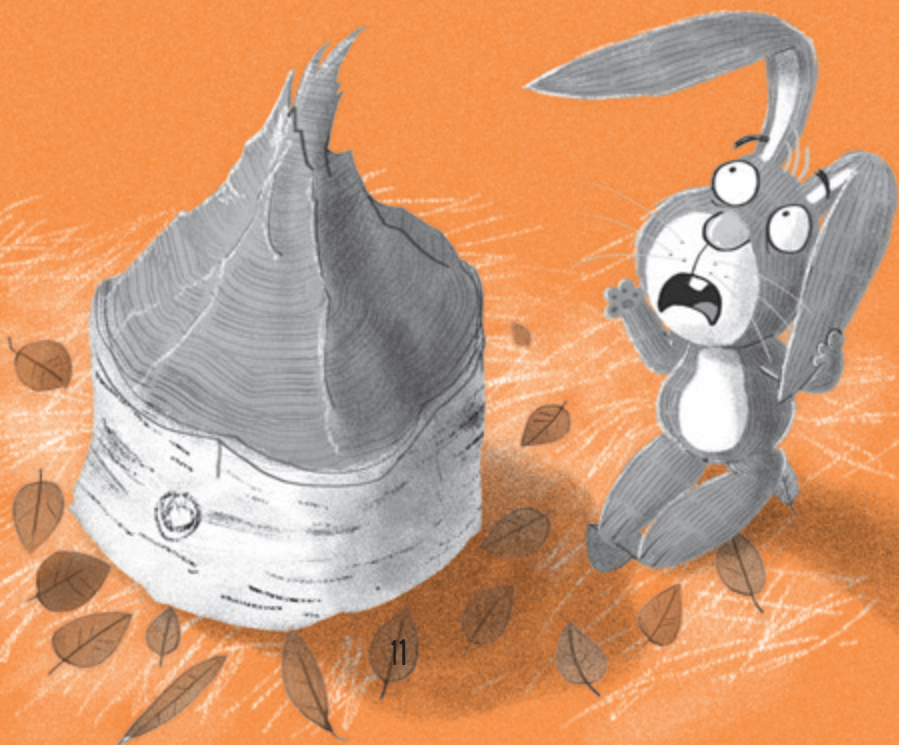
И наставише тако према дрвету на ком
су пчеле направиле велико саће меда.

Тек, чим стигоше
тамо, имали су шта да
виде: уместо дрвета
само пањ, и то сав
оглодан.

„Је л' сад мариш?“,
упитао је Зеџ.

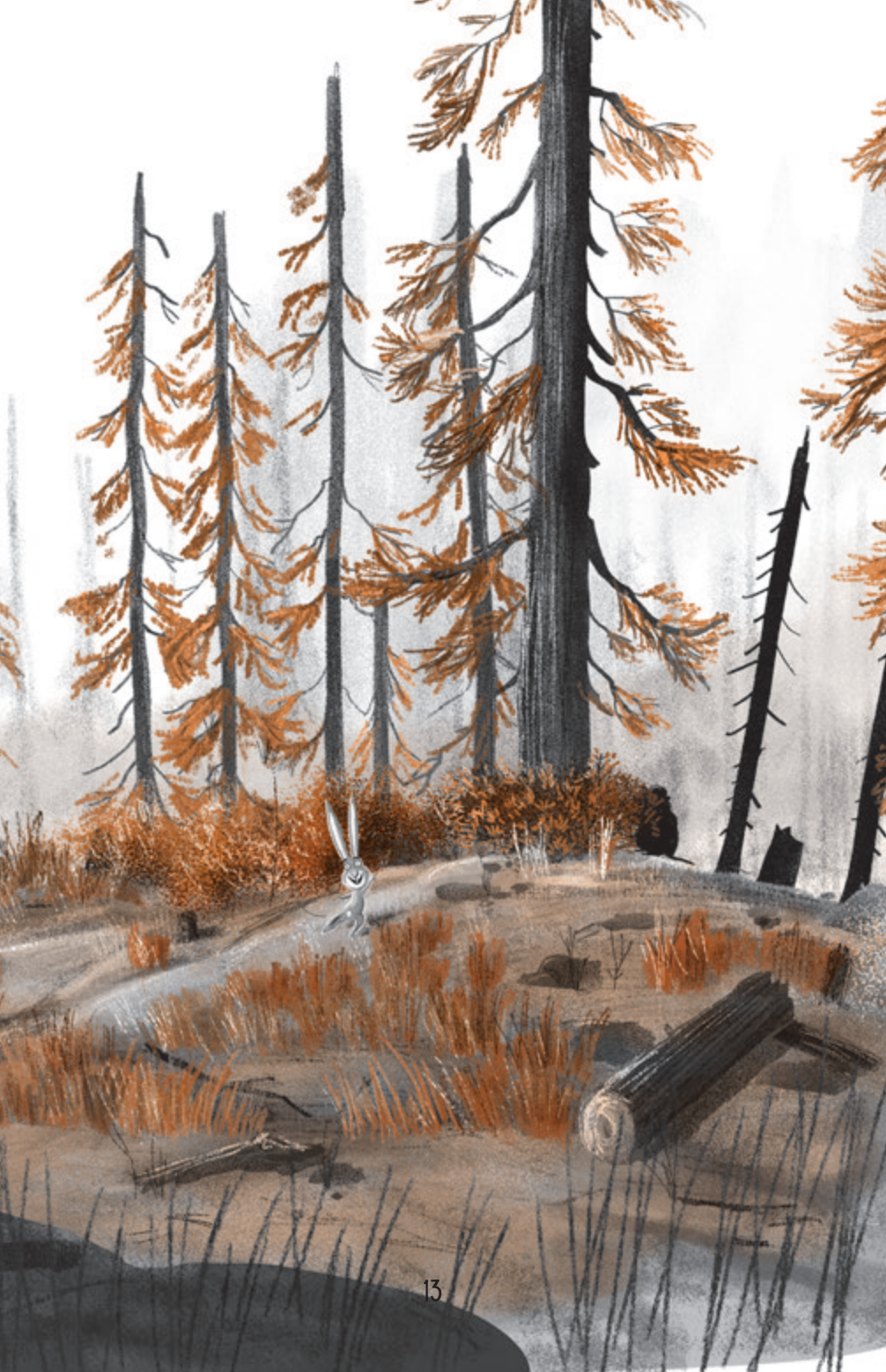
„Стани мало... Ако
Детлићана живи у гнезду...”

„То на добро не мирише!”,
повика Зеца и отрча, а

Медведица за њим клај-
клај.

„Аха, ипак је ту где
треба!”, Зецу је лакнуло.

„Здраво, где си,
Детлићана!”

„Здраво и вама!“, викала је из гнезда
Детлићана. „Као што видите, пакујем се!
Журим, журим, журим!“

„А куд то журиш?“, упитала је Медведица.

„На југ, где је топлије и забавније! Зар то
није свима јасно?“

„Жао нам је што нас напушташ“, тужно
ће Зец.

„Недостајаће нам твоје тандркање“,
уздахнуо је.

„Збогом веселе вечери, збогом окретне
игре којима си давала ритам својим
кљуном...“

А онда се шумом проломио чудан неки
звук.

Г Р Р Р И Ц !

Као да гигантски зец жваће гигантску шаргарепу.

ГРИЦ!

То се некакво чудо сїрема да их наїадне! Каква ли је ша шарїареїа?, питао се Зец.

Од страха се толико стресао да му умало нису отпале уши.

ГРИИИЦ!

„Оданде, из оног
грма!“, приметио је
Зец.

Утом је
Детлићанино стабло
почело да се тресе.

An illustration of a forest scene. In the foreground, a crow with a large white eye and a brown beak is perched on a dark, textured branch. In the background, a bear is falling through the air, surrounded by falling orange and brown leaves. The sky is a mix of white and grey, suggesting a misty or overcast day. The overall style is painterly and somewhat somber.

„Медведице, престани! Не
дрм-дрм-дрмај ми стабло!“,
повикала је Детлићана.

„Нисам га ни такнула“,
збуњено ће Медведица.

„Па ко то онда ради?“,
Детлићана је губила стрпљење.

ГЛОЦКАЊЕ и ГРИЦКАЊЕ сад
је готово грмело.